

SUNDSVALLS TIDNING

ONSDAG 28 JULI 2010

Isländskt
besök på Stöde
musikvecka

Nu möts de mitt
i musikveckan

Gudrun för ut Islands sånger till världen

STÖDE (ST) Isländsk musik är ett starkt tema i årets kamarmusikvecka i Stöde. Huvudrollen spelas av sopranen Gudrun Ingimars, som sjunger i Stöde för första gången.

Även om hon bor i Tyskland och sjunger i stora delar av världen är det till Island som hennes hjärt står. Och isländsk musik missionerar hon för så ofta hon kommer åt.

STÖDE MUSIKVECKA

"Kraftledningarna spända i köldens rike norr om all musik". "Löven viskade: Ett vildsvin spelar orgel. Och klockorna slog".

Atli Heimir Sveinssons tonsättning av Tomas Tranströmers haikudikter är ett av årets två uruppföranden vid Stöde musikvecka. Musiken, framburen av Gudrun Ingimars kraftfulla sopran och Lars Jönssons piano, är en mustig blandning av ljuvt och kärt, orientklingande, frostigt och meditativt.

Behärskar flera språk

Gudrun Ingimars är - i onöd-an - nervös för sitt svenska uttal.

- Jag förstår svenska. Jag talar dansk. Jag snakkar norsk, säger hon.

Hon menar att som islänning får hon se till att lära sig lite här och där, eftersom så få kan förstå hennes isländska. Ön rym-

Gudrun Ingimars är en missionär för isländsk konstmusik. På den lilla ön bor många kompositörer, och intresset för dem i Centraleuropa är stort.

mer ju bara 320 000 människor. Och hon kan konversera på tyska, engelska och italienska.

- Men språket är viktigt för oss islänningar. Våra sagor, våra berättelser är vår skatt. Det är nog därför

vi har hållit så hårt fast vid traditionerna har vi så. Intresset för modern ända in i mörken, fast hon

i Reykjavik studerade hon först i London, sedan i Stuttgart. Det var i London Gudrun Ingimarsdottir blev Ingimars.

- Jag heter förstås Ingimarsdottir men engelsmännen brydde sig aldrig om att uttala hela det långa namnet, så jag förkortade det. Men sedan kom jag till Tyskland och tyskarna förstår poängen med det, säger hon.

Stuttgart är också nu basen för hennes meriterade sängarliv. Listan över de operaroller hon haft är lång; hon har sjungit vid festivaler och konserter i de flesta europeiska länder. Nyss kom hon hem från en turné i USA och Kanada. Operett sjunger hon också gärna.

Nordisk musik populär

Så ofta hon kan bär hon med sig den isländska musiken. Gudrunas erfarenhet är att nordisk musik är uppskattad i Centraleuropa, inte minst på originalspråket.

- Då sjunger man också annorlunda. När jag sjunger på isländska är jag helt och hållet mig själv, säger hon.

Att hon befinner sig i Stöde beror på att musikveckans konstnärlige ledare Lars Jönsson hade idén om ett isländskt tema. I kväll i Stöde kyrka uruppför de Sveinssons/Tranströmers haikudikter.

- Atli Heimir Sveinsson är en av våra mest älskade ton-

ofta om han har något stycke för en viss ensemble, och nu hade han några sånger liggande som han skrivit till dikter av sin vän Tomas Tranströmer. Det passar bra att uruppföra dem i Sverige, säger Gudrun Ingimars.

Vid torsdagens konsert i Sköns kyrka sjunger hon bland annat sånger ur Peer Gynt - inte Griegs utan ny musik av isländske Hjalmar Ragnarsson.

Återvänder hem

Ett vägande skäl till att Gudrun Ingimars bor i Stuttgart är att det är nära till flygplatsen i Frankfurt. Därifrån är hon hemma på Island på drygt tre timmar. Hon åker hem fyra-fem gånger per år för att umgås och arbeta.

- Man kan säga att jag lever dubbelt, säger hon och skrattar.

Än så länge tycker hon sig vara en lycklig människa, en som får det bästa av båda världarna. Men hon ser fler och fler isländska sångare i Tyskland flytta hem igen, inte minst när de får barn. Att vara sångare i Centraleuropa är hårt, och än har hon inte mött en islänning som inte längtar hem.

Var kommer hon själv att bli gammal?

- På Island, säger hon utan tvekan.

text
Susanne Holmlund
susanne.holmlund@st.nu
060-197278

Christine Sjölander är en av de hemvändare som i eftermiddag ger konsert på Huberget i Stöde. FOTO: JOHAN ENGMAN

Numera tävlar Christine om operajobben

STÖDE (ST) "Om du bott i Stöde hade du varit hemma nu".

Citatet har blivit ett varumärke för Stöde, men så heter också hemvändarkonserten i årets musikveckoprogram.

Bland artisterna på Huberget i dag finns Christine Sjölander, mezzosopran exporterad till England, som just landat hemma för att semestra och sjunga.

Många talanger har genom åren fötts i Stöde och sedan skingrats. Men under onsdagseftermiddagen antror några åter hemmascenen. Bland dem finns showartisten Helena Forsberg-Ödmark, sångerskorna Annie Goebel (Norbäck) och Josefin Lantz och gitarristen Joel Persson.

- Svenska sångare har det bra i England. Där finns ganska många operasällskap; inte som i Tyskland,

men betydligt fler än i Sverige, säger Sjölander.

Undervisar i sång
Samtidigt är det många som slåss om jobben. För Christine Sjölander kretsar tillvaron mycket kring de auditions, provsjungningar, som operahuset och operasällskapet håller. Det gäller att ständigt synas och höras, knyta rätt kontakter, delta i kurser - inte främst för att lära utan för att bli sedd och hörd av operahusens agenter, som ständigt är på jakt efter nya sångare. Och även där man redan är känd finns ständigt nya sångare stampande i kulisserna.

Därför håller Christine Sjölander ännu hårt om sitt pedagogjobb. Hon undervisar i sång på två skolor och har även privatelever, också vuxna. Eftersom operasällskap arbetar säsongvis går det att kombinera.

- Jag har fått lärarjobbet ordnat så att jag kan jobba så. I fjol hade jag till exempel sommarjobb med Opera North, som man kan säga motsvarar Göteborgsoperan i Sverige. Det var heltidsjobb i ett halvår, säger hon.

Hösten planerad
Ett par roller hon sjungit är Florence Pike i Benjamin Brittens "Albert Heering", och Mercedes i "Carmen", och hon har även arbetat i operakörer. För tre år sedan vann hon "The Mario Lanza opera prize".

- Det var kul. Jag hade precis gjort en dålig konsert efter att ha varit sjuk, och så kom tävlingen och jag ställde upp på vinst och förlust. Och så vann jag. Tävländet är stort i England och det gav pengar som räddade den sommarens, säger hon. Inför hösten har hon någ-

ra konserter inplanerade. Bland annat ska hon sjunga Sibelius julsånger med en orkester på King's Place i London. Och snart väntar de stora operahusens auditions.

- Då gäller det att komma in med sin CV i rätt tid, inte för tidigt så att man blir bortglömd och inte för sent. Men man måste ha tillit. Förra året fick jag erbjudande om fyra kontrakt men kunde bara ta två. I år fick jag inte ens komma på audition hos de jag sa nej till, säger hon.

Visst är frilanslivet slit-samt och osäkert. Och nog funderar hon nog ibland på att komma hem.

- Men det skulle nog vara svårt att försörja sig här. Och när sången fungerar och man har ett kontrakt, då finns det inget som är bättre, säger hon.

Susanne Holmlund

Publicerad 28 juli 2010

SUNDSVALLS TIDNING

Hon för ut Islands sånger till världen

STÖDE (ST)

Isländsk musik är ett starkt tema i årets kammarmusikvecka i Stöde. Huvudrollen spelas av sopranen Gudrun Ingimars, som sjunger i Stöde för första gången.

Även om hon bor i Tyskland och sjunger i stora delar av världen är det till Island som hennes hjärta står. Och isländsk musik missionerar hon för så ofta hon kommer åt.

Relaterat

Artikelbilder

Gudrun Ingimars. Fotograf: Johan Engman

Gudrun Ingimars är en missionär för isländsk konstmusik. På den lilla ön bor många kompositörer, och intresset för dem i Centraleuropa är stort.

Isländsk musik är ett tema i Stöde musikvecka, och huvudrollen i temat spelas av Gudrun Ingimars. Men i kväll sjunger hon på svenska i Stöde kyrka.

Gudrun Ingimars ger intryck av att vara en lycklig människa, som tycker att hon fått det bästa av två världar. Som internationell sångerska har hon sin bas i Stuttgart, men flera gånger per år åker hon hem till Island för att arbeta.

"Krafledningarna spända i köldens rike norr om all musik". "Löven viskade: Ett vildsvin spelar orgel. Och klockorna slog".

Atli Heimir Sveinssons tonsättning av Tomas Tranströmers haikudikter är ett av årets två uruppföranden vid Stöde musikvecka. Musiken, framburen av Gudrun Ingimars kraftfulla sopran och Lars Jönssons piano, är en mustig blandning av ljuvt och kärvt, orientklingande, frostigt och meditativt.

Gudrun Ingimars är - i onödan - lite nervös för sitt svenska uttal.

– Men jag förstår svenska. Jeg taler dansk. Jeg snakker norsk, säger hon.

Hon menar att som islänning får hon se till att lära sig lite här och där, eftersom så få kan förstå hennes isländska. Ön rymmer ju bara 320 000 människor. Och hon kan konversera på tyska, engelska och italienska.

– Men språket är viktigt för oss islänningar. Våra sagor, våra berättelser är vår skatt. Det är nog därför vi har hållit så hårt fast vid vårt eget språk, säger hon.

– Också musiklivet är aktivt på ön. Fast vi inte har traditionerna har vi många kompositörer som lyckas överleva, även om många har andra jobb också. Intresset för ljuv musik är relativt stort, och folk går gärna på konserter.

Själv är hon islänning ända in i märgen, fast hon rest ut i världen för att följa den väg som hennes talang lagt. Efter sångutbildning i Reykjavik studerade hon först i London, sedan i Stuttgart. Det var i London Gudrun Ingimarsdottir blev Ingimars.

– Jag heter förstås Ingimarsdottir men engelsmännen brydde sig aldrig om att uttala hela det långa namnet, så jag förkortade det. Men sedan kom jag

till Tyskland och tyskarna förstår poängen med det, säger hon.

Stuttgart är också nu basen för hennes meriterade sångarliv. Listan över de operaroller hon haft är lång; hon har sjungit vid festivaler och konserter i de flesta europeiska länder. Nyss kom hon hem från en turné i USA och Kanada. Operett sjunger hon också gärna.

Så ofta hon kan bär hon med sig den isländska musiken. Gudrun Ingimars erfarenhet är att nordisk musik är uppskattad i Centraleuropa, inte minst på originalspråket.

– Då sjunger man också annorlunda. När jag sjunger på isländska är jag helt och hållet mig själv, säger hon.

Att hon befinner sig i Stöde beror på att musikveckans konstnärlige ledare Lars Jönsson hade idén om ett isländskt tema. I kväll i Stöde kyrka uruppför de Sveinssons/Tranströmers haikudiker.

– Atli Heimir Sveinsson är en av våra mest älskade tonsättare. Han är väldigt rolig och skriver rap också ibland. Jag frågar honom ofta om han har något stycke för en viss ensemble, och nu hade han några sånger liggande som han skrivit till dikter av sin vän Tomas Tranströmer. Det passar bra att uruppföra dem i Sverige, säger Gudrun Ingimars.

Vid torsdagens konsert i Sköns kyrka sjunger hon bland annat sånger ur Peer Gynt - inte Griegs utan ny musik av isländske Hjalmar Ragnarsson.

Ett vägande skäl till att Gudrun Ingimars bor i Stuttgart är att det är nära till storflygplatsen i Frankfurt. Därifrån är hon hemma på Island på drygt tre timmar. Hon åker hem fyra-fem gånger per år för att umgås och arbeta.

– Man kan säga att jag lever dubbelliv, säger hon och skrattar.

Än så länge tycker hon sig vara en lycklig människa, en som får det bästa av båda världarna. Men hon ser fler och fler isländska sångare i Tyskland flytta hem igen, inte minst när de får barn. Att vara sångare i Centraleuropa är hårt, och än har hon inte mött en islänning som inte längtar hem.

Var kommer hon själv att bli gammal?

– På Island, säger hon utan tvekan.

Susanne Holmlund 060-197278 susanne.holmlund@st.nu
Publicerad 28 juli 2010

- [Kommentarer](#)

[Var den första att kommentera](#)

☒ Äldsta kommentar överst
☐ Senaste kommentar överst